

РЕШЕНИЕ

№ 1812

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 3-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ ХР. ШОЙЛЕКОВА**
МАРИНОВА

при участието на секретаря **МИХАЕЛА Д. МИХАЙЛОВА**
като разгледа докладваното от **МАРИЯ ХР. ШОЙЛЕКОВА МАРИНОВА**
Административно наказателно дело № 20241110200454 по описа за 2024 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

А. П. М. от гр. София е обжалвал наказателно постановление /НП/ №23-4332-027009/07.11.2023г. на Началник Сектор ОПП-СДВР, с искане за отмяната му като незаконосъобразно. Сочи, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като липсвали задължителни реквизити, съответно по чл.42, т.5 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, без да са посочени законови разпоредби, които са нарушени, което ограничило правото му на защита – в АУАН не се посочвала конкретната разпоредба, а само било вписано „ЗДвП“, а в НП била посочена разпоредбата на чл.50а от ЗДвП, но съкращението на нормативния акт не му давало възможност да разбере от кой закон е съответната разпоредба. Намира, че липсващото съдържание в АУАН не можело да бъде преодоляно по реда, използван от наказващия орган – на чл.53, ал.2 от ЗАНН.

В съдебно заседание, жалбоподателят – лично поддържа жалбата и моли НП да бъде отменено по изложените в същата съображения.

Наказващият орган не се явява и не се представлява. Депозирани са писмени бележки от юрк. Х. с вх.№81384/12.03.2024г., в които поддържа, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени изискванията за задължително съдържания по ЗАНН, а от събраните по делото доказателства категорично се установило извършеното от жалбоподателя нарушение, за което е наказан. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и е направил възражение за прекомерност в

случай, че се иска присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваното НП на А. П. М. е наложена глоба в размер на 200 лева, за това, че на 24.10.2023г., около 08:10 часа в гр. София, на бул. „Никола Петков“ като водач на лек автомобил „Тойота РАВ4“, рег.№*****, движещ се в посока от ул. „Любляна“ към бул. „Александър Пушкин“ и на кръстовището с бул. „Цар Борис III“ навлиза на разрешаващ сигнал на светофарната уредба, като не се съобразява, че обстановката в кръстовището ще го принуди да спре до последваща смяна на сигнала, като става причина и участник в ПТП с движещ се по бул. „Цар Борис III“ на разрешен сигнал на светофара мотоциклет „Априлия РА“ рег.№***** - нарушение на чл.50а от ЗДВП.

НП е издадено въз основа на АУАН серия ГА №1089327/24.10.2023г.

Приобщена по делото са административнонаказателната преписка по издаване на обжалваното НП.

Разпитани по делото са свидетелите В. Г. Д. - актосъставител и Н. Л. Л. - присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта, според които във връзка с възникнало ПТП на 24.10.2023г. в около 08:00 часа били изпратени на кръстовището на бул. „Никола Петков“ и бул. „Цар Борис III“. Двата участници били на място – водач на лек автомобил и моторист, които попълнили декларация. От същите, при оглед на светофарите, режима им на работа и след данни от водачите установило, че водачът на лекия автомобил неправилно е навлязъл в кръстовището по бул. „Н. Петков“ на зелен сигнал на светофара в неговата посока – към бул. „Ал. Пушкин“, без да съобрази, че обстановката в кръстовището ще го принуди да спре, тъй като имало интензивен трафик и задръстване. Така, при навлизане на моториста в кръстовището от бул. „Цар Борис III“ в посока към кв. Княжево той ударил лекия автомобил, който бил спрял и не могъл да се изтегли от кръстовището до светване на разрешителния сигнал на моториста. На място били съставени скица и протокол за ПТП, както и АУАН на виновния за ПТП водач – нарушителя, на когото го предявили.

Разпитан по делото е свид. К. А. А., според който през 2023г., но не си спомня деня, в около 08:00 часа пътувал с мотора си по бул. „Цар Борис III“ и спрял на кръстовището с бул. „Никола Петков“. Когато светнал селен сигнал на светофара му в посока към кв. Княжево, той потеглил, тъй като в самото кръстовище видял, че имало автомобили, които започнали да се изтеглят и не преграждали неговата посока на движение при преминаване на кръстовището. В момент, когато вече бил навлязъл в самото кръстовище, лек автомобил, който видял, че навлязъл от дясната му страна - от бул. „Н. Петков“ поради това, че автомобилите пред него се изтегляли бавно, му се наложило да спре в самото кръстовище. Така му преградил пътя, той обаче не могъл да

спре и да избегне удари и ударил в задната част лекия автомобил, от което паднал и усетил силна болка в крака.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество - неоснователна.

Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.

Съдът, при проверка на АУАН, въз основа на който е издадено НП, установи, че акта има предписаното съдържание в чл.42 от ЗАНН, в това число по т.5 относно посочване на законовата разпоредба, която е нарушена. Действително, цифрово не е посочена, но дословно е цитирана, както е визиран и нормативния акт, от където е същата. Не може да се приеме, че е ограничено правото на защита на жалбоподателя, тъй като е провоспособен водач и трябва да знае относимите закони – ЗДвП /Закон за движение по пътищата/ и ППЗДвП /Правилник за прилагане на закон за движение по пътищата/. АУАН е съставен в присъствие на нарушителя и му е предявен при спазване на разпоредбите на чл.40, ал.1 и чл.43, ал.1 от ЗАНН от оправомощено лице със Заповед №8121з-1632/03.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи по т.2.1.

Съдът, не откри нарушения на процесуалните правила при издаване и в съдържанието на НП по чл.57, ал.1 от ЗАНН, конкретно реквизитите по т.6, тъй като наказващият орган в правомощията си по чл.53, ал.2 от ЗАНН е посочил законовата разпоредба, която е нарушена – чл.50а от ЗДвП, както цифрово, така и текстово, съответно и от кой нормативен акт е същата. Тук важат изложените горе съображения, че правоспособните водачи, какъвто е жалбоподателят трябва да знаят приложимата законова материя. По тази причина и не може да се възприеме, че с посочване на „ЗДвП“, а не изписване на пълното наименование на Закона за движение по пътищата е ограничено правото на жалбоподателя да разбере какво нарушение е извършил и от кой закон. НП е издадено от компетентен орган, упълномощен със Заповед №8121з-1632/03.13.2021г. на Министъра на вътрешните работи по т.3.7.

Само за пълнота на изложението, във връзка с единствените доводи на жалбоподателя за липсващо съдържане по чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН в АУАН и НП, съдът ще отбележи, че видно от текста на жалбата, М. е използвал съкращения /аббревиатури/ на нормативни актове – изписвал е „ЗАНН“ вместо Закон за административните нарушения и наказания навсякъде в теста на жалбата, използвал е също съкращенията „АУАН“ и „НП“ вместо изписването на акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление, както и е визирал законови разпоредби от ЗАНН, които е счел за нарушени, включително е визирал разпоредбата на чл.53, ал.2 от същия закон, което означава, че боравенето с подобни съкращения на наименования на закони, познаването на законови разпоредби, не му е чуждо, той

познава тези съкращения, познава и законите след като цитира конкретни разпоредби, а като се изходи от правоспособността му на водач на МПС, е категорично, че изложените съображения за неразбиране от кой закон е посочената законова разпоредба, която е посочена, са негова защитна позиция, обслужваща единствено желанието му да избегне административнонаказателна отговорност.

Констатациите в акта и НП се установиха от показанията на всички свидетели, които съдът кредитира като единни и незаинтересовани. Жалбоподателят не оспорва тези констатации, както и не сочи доказателства, с които да ги обори, а негова е тежестта на доказване да стори това. В жалбата си е изложил единствено процесуални нарушения, които съдът не прие за налични в административнонаказателното производство, конкретно в съдържанието на АУАН и НП, с които да е ограничено правото на защита на М..

Той не спори и не ангажира доказателства, че в момент на потегляне на разрешен сигнал за него и навлизане в кръстовището в посоката му, в същото вече е имало спрени автомобили, т.е. жалбоподателят не спори, че не е съобразил това обстоятелство като невъзможност да освободи кръстовището.

Според показанията на свид. А., който е другия участник в ПТП, когато той е потеглил на зелен сигнал и е навлизал в кръстовището, тогава жалбоподателят е бил вече в кръстовището и е спирал в самото кръстовище, препречвайки пътя му, тъй като автомобилите преди него бавно са се изтегляли и той не е могъл да освободи пътя на моториста.

Така категорично се доказва, че М. е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в чл.50а от ЗДвП - забранено е навлизането в кръстовище дори и при разрешаващ сигнал на светофара, ако обстановката в кръстовището ще принуди водача да спре в кръстовището или да възпрепятства напречното движение, като е навлязъл в кръстовището, при предварително възприемане, че обстановката ще го принуди да спре в кръстовището.

Правилно, в предвидения размер по чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5 от ЗДвП на жалбоподателя е наложена глоба от 200 лева.

При така изложените съображения НП следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

При този изход на делото, на осн. чл.63д, ал.4 от ЗАНН в полза на учредението или организацията чийто орган е издал НП - СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, тъй като са депозиран писмени бележки от наказващия орган, представляван от юрк. Х.. При определяне на размера, съдът се ръководи от разпоредбата на чл.63д, ал.5 от ЗАНН и съобрази изискванията на чл.37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, както липсата на фактическа и правна сложност на делото и извършените от юрк. Х.

действия, обосноваващи юрисконсултското възнаграждение да бъде присъдено в минимален размер от 80 лева, което жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №23-4332-027009/07.11.2023г. на Началник Сектор ОПП-СДВР като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА жалбоподателя А. П. М. с ЕГН ***** да заплати на учреждението или организацията, чийто орган е издал НП – СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в НПК по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____